

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1837/2023
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Милетић, адвокат из ..., против тужених Јавно предузеће за подземну експлоатацију угља „Ресавица“, Ресавица, РМУ „Соко“, Сокобања и АД за осигурање „ДДОР Нови Сад“, са седиштем у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1158/2020 од 27.04.2021. године, у седници одржаној 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1158/2020 од 27.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу, Судска јединица Сокобања П1 109/17 од 06.12.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени су солидарно обавезани да тужиоцу на име накнаде штете због повреде на раду 19.04.2006. године исплате на име материјалне штете и то: износ од 8.893,80 динара, на име путних трошкова за одлазак на лечење и за плаћене лекове и партиципације, са законском затезном каматом од 26.08.2008. године до исплате, на име изгубљене зараде за период од 04.12.2008. године до 31.05.2010. године укупно износ од 373.060,39 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке, као и да му на име накнаде нематеријалне штете исплате и то: на име претрпљених физичких болова износ од 150.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 230.000,00 динара и на име душевних болова због умањења опште животне активности износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.12.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се тужени солидарно обавезу да му, преко износа досуђених ставом првим изреке, исплате и то: на име путних трошкова за одлазак на лечење, за плаћене лекове и партиципације још 16.613,00 динара са законском затезном каматом од 26.08.2008. године до исплате, на име појачане исхране за период од 6 месеци износ од 105.840,00 динара са законском затезном каматом од 16.12.2015. године до исплате, на име накнаде за туђу помоћ и негу за време лечења од 2,5 месеци износ од 37.912,50 динара са законском затезном каматом од 27.04.2014. године до исплате, као и на име нематеријалне штете и то: на име претрпљених физичких болова износ од још

100.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од још 170.000,00 динара, на име душевних болова због умањене животне активности износ од још 150.000,00 динара и на име душевних болова због заружености износ од још 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 16.12.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужени ЈП „Ресавица“ и РМУ „Соко“ Читлук, Сокобања обавезани су да тужиоцу на име накнаде материјалне штете, због повреде на раду 19.04.2006. године, на име изгубљене зараде за период од 01.06.2010. године до 10.01.2018. године исплате укупно износ од 2.359.918,77 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени АД за осигурање „ДДОР Нови Сад“ је обавезан да тужиоцу накнади штету због повреде на раду на име телесног инвалидитета за непризнатих 5% у износу од 40.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.09.2008. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио исплату од још 240.000,00 динара на име телесног инвалидитета за непризнатих 30%, све са законском затезном каматом од 10.09.2008. године до исплате. Ставом петим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 1.058.668,80 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1158/2020 од 27.04.2021. године, ставом првим изреке, делимично су одбијене жалбе тужиоца и тужених и потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке и то: за накнаду материјалне штете на име путних трошкова за одлазак на лечење, за плаћене лекове и партиципације и за накнаду нематеријалне штете у односу на тужене, за накнаду материјалне штете на име изгубљене зараде у односу на туженог ЈП „Ресавица“, РМУ „Соко“ Сокобања, у ставовима другом и трећем изреке и у одбијајућем делу става четвртог изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке за накнаду материјалне штете на име изгубљене зараде у односу на туженог АД за осигурање „ДДОР Нови Сад“, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавеже да му на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од 04.12.2008. године до 31.05.2010. године исплати укупно износ од 373.060,39 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом, чија су висина и датуми доспелости ближе одређени у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става четвртог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужени АД за осигурање „ДДОР Нови Сад“ обавеже да му на име накнаде штете због повреде на раду 19.04.2006. године, на име телесног инвалидитета за непризнатих 5% исплати износ од 40.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.09.2008. године до исплате. Ставом четвртим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу петом изреке, тако што су тужени обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 871.414,00 динара са законском затезном каматом на износ од 801.208,00 динара од дана извршности пресуде до исплате, док је одбијен део захтева за накнаду трошкова поступка преко наведеног а до износа од 1.058.668,80 динара досуђеног првостепеном пресудом.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. Закона о парничном поступку.

Решењем Р4 88/2023 од 26.04.2023. године, Апелациони суд у Нишу није прихватио предлог тужиоца да се Врховном касационом суду предложи одлучивање о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1158/2020 од 27.04.2021. године.

Врховни суд налази да је Апелациони суд у Нишу правилно оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14... 18/20), нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради накнаде штете поднета је 07.02.2009. године, а поднеском од 08.02.2019. године је преиначена повећањем захтева. Правноснажна пресуда донета је 27.04.2021. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 1.333.425,89 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, од 118,3565 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 11.266,18 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић